

□ □ □ □ Guvernul a elaborat legea privind insolvența orașelor

Legea care prevede că primăriile pot intra în insolvență ca orice altă firmă este elaborată ca urmare a volumului mare al datoriilor înregistrate de autoritățile locale către firme. Actul normativ este încă în stadiul de proiect și este elaborat sub forma unei ordonanțe de urgență.

Noua ordonanță permite companiilor care au creanțe asupra autorităților locale să ceară în instanță insolvența oricărei primării, pe o procedură destul de apropiată de cea a insolvenței comerciale.

Volumul mare al datoriilor primăriilor față de firme este una dintre problemele-cheie ale acordului cu FMI. "Dacă problema arieratelor nu e rezolvată, dar poate fi rezolvată până intrăm în boardul FMI de la sfârșitul lui iunie. Miniștrii Chițoiu și Voinea vă pot da graficul nostru de reducere a arieratelor", a spus ieri prim-ministrul Victor Ponta.

Întrebat dacă are garanția că scrisoarea de intenție va intra în boardul FMI și va trece în bune condiții, așa cum a declarat vicepremierul Daniel Chițoiu, Ponta a răspuns: "Nu are nimeni o asemenea garanție".

Când devine insolventă o primărie: Insolvența este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile pe o anumită perioadă de timp. Insolvența este prezumată în următoarele situații: a) neachitarea obligațiilor de plată lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din bugetul general al unității administrativ teritoriale, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiu comercial; b) neachitarea drepturilor salariale izvorâte din raporturile de muncă și prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, pe o perioadă mai mare de 120 de zile de la data scadenței.

Care sunt riscurile pentru România dacă nu adoptă de urgență reglementarea referitoare la insolvența autorităților administrativ-teritoriale:

- neintrarea în boardul Fondul Monetar Internațional;
- denunțarea Acordului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional;
- creșterea arieratelor înregistrate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale;
- blocarea activității furnizorilor de bunuri, servicii și lucrări care au de recuperat de la autoritățile administrației publice locale sume ce reprezintă arierate;

Vezi aici [proiectul de lege al insolvenței autorităților locale](#)

Datoriile primăriilor, o poveste lungă

Guvernul a decis miercurea trecută să ridice, în regim de urgență, limita împrumuturilor pe care autoritățile locale le pot contracta pentru arierate, la 800 milioane lei, revenind astfel la plafonul decis inițial, dar redus ulterior, când a încercat să impună pe plan local ordinea de cheltuire a banilor din TVA și impozit.

La 31 decembrie 2012, autoritățile locale înregistrau față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări un volum al arieratelor de 840,2 milioane lei. La finele lunii ianuarie 2013, arieratele au înregistrat o creștere de peste 300 milioane lei, ajungând la 1,18 miliarde lei. Arieratele reprezintă acele plăți restante cu o vechime mai mare de 90 de zile.

La începutul acestui an, în luna ianuarie, Guvernul a decis, conform înțelegerii cu FMI, că autoritățile locale care înregistrează arierate la 31 ianuarie 2013 vor fi obligate să reducă volumul datoriilor cu cel puțin 85% în termen de două luni, până la 31 martie, în caz contrar Trezoreria urmând să limiteze plățile care pot fi efectuate din contul acestora.

Pentru a le facilita îndeplinirea acestei obligații, Guvernul a decis în același timp, prin excepție de la Legea privind finanțele publice locale, că autoritățile locale pot contracta de la Ministerul Finanțelor, până la 29 martie 2013, împrumuturi din vărsăminte din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu termen de rambursare de maximum 5 ani. Plafonul maxim al împrumuturilor a fost fixat încă de atunci la 800 milioane lei, apropiat de volumul total al arieratelor calculat la finele anului trecut.

Două luni mai târziu, Guvernul a redactat un proiect de ordonanță de urgență care stabilea că suma din cota defalcată din impozitul pe venit și taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, precum și sumele reținute ca urmare a aplicării gradului de necolectare a impozitelor și taxelor locale se repartizează "numai" pentru achitarea arieratelor.

Proiectul a generat nemulțumirea autorităților locale, care au susținut că solicitarea Guvernului privind achitarea cu prioritate a arieratelor reprezintă un abuz, deoarece doar consiliile județene și locale decid destinația banilor proprii.

Pe fondul protestelor, Guvernul a aprobat ordonanța într-o formă diferită de cea propusă, stabilind că fondurile din TVA și impozitul pe venit sunt alocate pentru achitarea arieratelor, "precum și" pentru susținerea programelor de dezvoltare locală, prioritară fiind însă stingerea datoriilor.

Prin aceeași ordonanță, limita împrumuturilor pe care autoritățile locale le puteau contracta pentru arierate a fost redusă la doar 500 milioane lei. La finele lunii aprilie, acest plafon a fost majorat în Parlament la 680 milioane lei, iar termenul permis pentru contractarea împrumuturilor a fost prelungit până la 15 mai.

Acum, cu puțin timp înainte de reuniunea board-ului FMI, Guvernul a adoptat o nouă ordonanță de urgență prin care plafonul maxim de contractare a împrumuturilor este ridicat la 800 milioane lei, ajungându-se astfel la limita stabilită încă de la începutul anului, dar redusă ulterior, când Executivul a încercat să impună autorităților locale să folosească sumele bugetare cu prioritate pentru achitarea arieratelor.

** sursa :.economica.net

.....
.....

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță de urgență

privind criza financiară și insolvența unităților administrativ – teritoriale

Având în vedere

prevederile art.85 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, potrivit căroră în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare, a acesteia, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice aveau obligația să elaboreze proiectul de lege specială referitor la Criza financiară și insolvența unităților–administrativ teritoriale;

volumul mare al arieratelor înregistrate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări; necesitatea deblocării activității furnizorilor de bunuri, servicii și lucrări care au de recuperat de la autoritățile administrației publice locale sume ce reprezintă arierate;

prevederile Acordului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, referitoare la reducerea arieratelor unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale;

necesitatea reglementării procedurii privind criza financiară și insolvența unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, modul de implicare al instituțiilor abilitate în redresarea economico-financiară a unității administrativ-teritoriale în situația de criză financiară și de insolvență, drepturile și obligațiile creditorilor unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, precum și drepturile și obligațiile autorităților administrației publice locale.

Întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, luând în considerare faptul că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență duce la nerespectarea angajamentelor asumate cu organismele financiare internaționale, cu efecte negative ce decurg din aceasta; în considerarea faptului că aspectele mai sus menționate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor asumate;

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

2

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1. Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul general și procedurile colective pentru acoperirea pasivului unităților administrativ-teritoriale aflate în criză financiară sau în insolvență.

Art.2. În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. Administratorul judiciar este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile

prevăzute la art.39, pe toată perioada derulării procedurii de insolvență;

2. Autoritatea deliberativă este consiliul local al comunei, al orașului, al municipiului, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București, respectiv consiliul local al subdiviziunii administrativ-teritoriale;

3. Creanța este dreptul creditorului de a pretinde de la debitor executarea unei obligații și constituie un activ pentru creditor și un pasiv pentru debitor;

4. Creanța certă este creanța a cărei existență rezultă din însuși actul de creanță sau și din alte acte, chiar neautentice, emenate de la debitor sau recunoscute de acesta.

5. Creanța lichidă și exigibilă este o creanță al cărei quantum este determinat prin însuși actul de creanță sau când este determinabilă cu ajutorul actului de creanță sau/și a altor acte neautentice, fie emanând de la debitor, fie recunoscute de acesta, fie opozabile lui în baza unei dispoziții legale sau a stipulațiilor conținute în actul de creanță, a cărei scadență a expirat, chiar dacă prin această determinare ar fi nevoie de un calcul special;

6. Creanțele bugetare locale reprezintă creanțele provenind din impozite și taxe locale, contribuții, amenzi, chirii, redevențe și alte venituri bugetare, precum și majorările de întârziere datorate bugetelor locale;

7. Creanțele garantate sunt creanțele persoanelor fizice sau persoanelor juridice care beneficiază de o garanție reală asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale garanțiilor reale;

8. Creanțele salariale sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă între debitor și angajații acestuia;

9. Tabelul preliminar de creanțe cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii, curente, scadente, inclusiv sub condiție

3

acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel este menționată atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință;

10. Tabelul definitiv de creanțe este tabelul care cuprinde toate creanțele asupra debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate al creanței;

11. Creditorul este persoana fizică sau persoana juridică, titular al unui drept de creanță asupra patrimoniului unității administrativ-teritoriale, cu excepția bunurilor proprietate publică, și care a solicitat, în mod expres, instanței să îi fie înregistrată creanța în tabelul definitiv de creanțe sau tabelul definitiv consolidat de creanțe și care poate face dovada creanței sale față de patrimoniul unității administrativ-teritoriale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență. Au calitatea de creditor și salariații unității administrativ-teritoriale din aparatul de specialitate al primarului sau al consiliului județean, al primarului general al Municipiului București și din instituțiile sau serviciile publice de interes local sau județean, după caz,

finanțate integral sau parțial prin subvenții de la bugetul local;

12. Creditorii chirografari sunt creditorii debitorului care nu au constituit garanții față de patrimoniul debitorului și care nu au privilegii însoțite de drepturi de retenție, ale căror creanțe sunt curente la data deschiderii procedurii și/sau plătite ca și creanțe curente aferente activităților curente. Aceștia sunt creditorii a căror creanță nu este însoțită de vreo garanție reală sau personală, executarea ei fiind garantată numai prin dreptul de gaj general al creditorilor asupra întregului patrimoniu al debitorului;

13. Criza financiară este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile pe o anumită perioadă de timp. Criza financiară este prezumată în următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 90 de zile, și care depășesc 15% din bugetul general al unității administrativ-teritoriale respective, cu excepția celor aflate în litigiu comercial;

b) neachitarea drepturilor salariale prevăzute în bugetul local de venituri și cheltuieli sau în bugetele instituțiilor sau serviciilor publice de interes local sau județean, după caz, pe o perioadă mai mare de 90 de zile de la data scadenței;

14. Datoria este totalitatea obligațiilor financiare ale autorităților administrației publice locale sau a serviciilor publice aflate în subordine, la un moment dat, provenind din neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, persoanelor fizice sau persoanelor juridice rezidente și/sau

4

nerezidente în România, respectiv salariaților unității administrativ-teritoriale în ce privește drepturile salariale izvorâte din raporturile de muncă și prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli;

15. Dreptul real este dreptul subiectiv, patrimonial în temeiul căruia titularul său poate să exercite anumite puteri, prerogative asupra unui bun determinat, în mod direct și nemijlocit, fără intervenția altei persoane.

Drepturile reale pot fi:

a) drepturi reale principale: dreptul de proprietate, dreptul de uzufruct, dreptul de uz, dreptul de abitație, dreptul de superficie;

b) drepturi reale accesorii: dreptul de ipotecă, dreptul de gaj, privilegiile;

16. Dreptul de retenție conferă deținătorului unui bun al altei persoane fizice sau persoane juridice posibilitatea de a refuza restituirea sa, până când creditorul își execută obligația ce o are către deținător, plătindu-i sumele cheltuite cu bunul. El se constată de instanță, la cererea părții interesate, fiind recunoscut ca o garanție prin plată a creanței și durează până la efectuarea plății;

17. Fidejusiunea este o cauțiune, un contract prin care o persoană se angajează în fața creditorului să execute obligația debitorului în cazul în care acesta nu ar executa-o el însuși la termen. Fidejusiunea este un contract accesoriu, consensual, unilateral, cu titlu gratuit, cu respectarea dispozițiilor Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

Fidejusiunea poate fi de trei feluri:

- a) fidejusiune convențională, care se distinge prin aceea că debitorul și creditorul sunt de acord că este necesară aducerea unui garant;
- b) fidejusiune legală, care se caracterizează prin aceea că obligația debitorului de a aduce un garant pentru garantarea obligațiilor ce-i revin este instituită printr-o dispoziție imperativă a legii;
- c) fidejusiune judiciară, a cărei particularitate este faptul că instanța judecătorească dispune, într-o anumită cauză, cu soluționarea căreia a fost investită, aducerea unui fidejutor care să-și asume obligația de a garanta plata de către debitor a ceea ce datorează creditorului său.

18. Insolvența este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile pe o anumită perioadă de timp. Insolvența este prezumată în următoarele situații:

- a) neachitarea obligațiilor de plată lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din bugetul general al unității administrativ-teritoriale, fără a se lua în calcul cele aflate în litigiu comercial;
- b) neachitarea drepturilor salariale izvorâte din raporturile de muncă și prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, pe o perioadă mai mare de 120 de zile de la data scadenței.

5

19. Serviciile publice esențiale sunt servicii publice fără de care unitatea administrativ-teritorială nu poate funcționa, stabilite prin hotărâre a Guvernului în termen de 75 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL II

Criza financiară

Secțiunea 1:

Instituire

Art.3. (1) Situația crizei financiare poate fi sesizată potrivit prevederilor art.74 alin.(2) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea deliberativă ia act, prin adoptarea unei hotărâri, de existența situației de criză financiară, mandatează ordonatorul principal de credite să elaboreze un proiect de plan de redresare financiară și analizează propunerile strategice preliminare care să fie cuprinse în planul de redresare financiară elaborat de către ordonatorul principal de credite.

(3) Ordonatorul principal de credite solicită înregistrarea hotărârii autorității deliberative de declarare a crizei financiare, în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia, în Registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale, care este gestionat de direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București. Acestea comunică lunar Ministerului Finanțelor Publice situațiile de deschidere sau de închidere a crizelor financiare înregistrate.

Secțiunea a 2-a:

Registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale

Art.4. (1) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene , respectiv a Municipiului București gestionează Registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale, în care sunt înscrise toate unitățile administrativ-teritoriale aflate în situație de criză financiară, potrivit prevederilor art.74 alin.(13) din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. Acest Registru are caracter de document public, se publică și se actualizează permanent, pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Procedurile privind raportarea situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale și înregistrarea lor la Registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale, se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

6

Secțiunea a 3-a:

Comitetul pentru situații de criză financiară și Planul de redresare financiară

Art.5. (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea hotărârii prin care a fost declarată starea de criză financiară, se constituie Comitetul pentru situații de criză financiară, prin ordin al prefectului. Acesta se convoacă de către prefect. Comitetul include următoarele persoane:

- a) primarul sau președintele consiliului județean, al unității administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii acesteia aflate în criză financiară, după caz;
- b) șeful compartimentului financiar-contabil al unității administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii acesteia aflate în criză financiară;
- c) conducătorul serviciului public de interes local care a generat starea de criză financiară, după caz;
- d) un reprezentant al autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii acesteia aflate în criză financiară;
- e) un reprezentant al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București;
- f) un reprezentant al structurii asociative a autorităților administrației publice locale din a cărei categorie face parte unitatea administrativ-teritorială în cauză.

(2) Comitetului pentru situații de criză financiară este legal constituit în prezența membrilor, iar deciziile se iau prin vot, cu majoritate simplă.

(3) În termen de 30 zile de la adoptarea hotărârii prin care a fost declarată starea de criză financiară, ordonatorul principal de credite împreună cu ceilalți membri ai Comitetului pentru situații de criză financiară pregătesc un Plan de redresare financiară a unității administrativ-teritoriale, cu avizul Camerei de Conturi teritorială.

(4) Planul de redresare financiară cuprinde:

- 1. o prezentare a situației economico-financiare a unității administrativ-teritoriale;

2. măsuri care să asigure prestarea serviciilor publice esențiale de către autoritățile administrației publice locale pe durata aplicării Planului de redresare financiară;

3. măsuri de îmbunătățire a managementului financiar și a mecanismelor de control necesare pentru eficientizarea furnizării serviciilor publice esențiale;

7

4. măsuri de creștere a gradului de colectare a veniturilor proprii, precum și de generare de venituri suplimentare;

5. măsuri pentru reducerea cheltuielilor;

6. planificarea economico-financiară și bugetară pe perioada procedurii de redresare financiară, care presupune:

a) analiza tuturor veniturilor și cheltuielilor bugetare, recomandări pentru creșterea veniturilor și reducerea cheltuielilor, precum și elaborarea de rectificări ale bugetului local;

b) proiecția veniturilor și cheltuielilor pentru anul curent și pentru următorii doi ani;

c) restructurarea conducerii, organizării și gestionării aparatului de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean, a serviciilor și instituțiilor publice de interes local sau județean, după caz.

7. stabilirea sarcinilor pentru îndeplinirea prevederilor din Planul de redresare financiară pe obiective, persoane responsabile și termene.

(5) Planul de redresare financiară se aprobă, la propunerea ordonatorului principal de credite, prin hotărâre a autorității deliberative potrivit art. 74 alin. (9) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art.6. La elaborarea Planului de redresare financiară, atribuțiile Comitetului pentru situații de criză financiară sunt:

a) verifică estimarea veniturilor unităților administrativ-teritoriale și analizează gradul de colectare a veniturilor proprii, estimează veniturile din impozitul pe venit și sumele destinate echilibrării bugetelor locale;

b) cercetează cauzele lipsei de fonduri și furnizează soluții cu privire la modalitatea de finanțare a activităților pentru îndeplinirea atribuțiilor din sarcina autorităților administrației publice locale.

Art.7. Planul de redresare financiară poate fi modificat, la cererea ordonatorului principal de credite, ori de câte ori este necesar, în cazul în care apar date, informații sau fapte necunoscute la momentul aprobării acestuia, dacă acestea pot împiedica procesul de redresare financiară. Noul plan este elaborat de ordonatorul principal de credite împreună cu membrii Comitetului pentru situații de criză financiară și se supune aprobării autorității deliberative.

Art.8. Implementarea Planului de redresare financiară este obligatorie

8

pentru autoritatea administrației publice locale implicate și pentru instituțiile și serviciile publice de interes local sau județean, după caz, indiferent de forma de finanțare, care intră în sfera de responsabilitate a ordonatorului principal de credite.

Art.9. Ordonatorul principal de credite transmite, cel puțin o dată pe lună, un

raport detaliat despre implementarea măsurilor și activităților cuprinse în Planul de redresare financiară către autoritatea deliberativă și către membrii Comitetului pentru situații de criză financiară.

Art.10. Controlul executării și îndeplinirii măsurilor cuprinse în Planul de redresare financiară este realizat de Comitetul pentru situații de criză financiară.

Art.11. Pe perioada implementării Planului de redresare financiară ordonatorul principal de credite nu poate, fără aprobarea emisă de autoritatea deliberativă și fără avizul consultativ al Comitetului pentru situații de criză financiară:

- a) să ia nici o decizie care să conducă la creșterea obligațiilor financiare;
- b) să inițieze înființarea de noi servicii publice sau instituții;
- c) să angajeze personal suplimentar;
- d) să dea curs oricăror obligații financiare contractate și necuprinse în Planul de redresare financiară pentru rezolvarea situației de criză financiară;
- e) să împrumute fonduri, cu excepția împrumuturilor de refinanțare;
- f) să participe la înființarea sau finanțarea unor asociații de dezvoltare intercomunitară sau orice alte forme de asociere;
- g) să participe cu capital social la înființarea de societăți comerciale sau majorarea capitalului social al celor deja existente.

Secțiunea a 4-a:

Încetarea crizei financiare

Art.12. Autoritatea deliberativă declară, la cererea ordonatorului principal de credite și cu avizul consultativ al Comitetului pentru situații de criză financiară, încetarea situației de criză financiară, prin adoptarea unei hotărâri, dacă:

- a) criteriile prevăzute la art. 2 pct. 15 nu s-au mai evidențiat timp de 180 zile calendaristice;
- b) sunt îndeplinite criteriile pentru declararea stării de insolvență, prevăzute de art. 75 alin. (1) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare, caz în care unitatea administrativ-teritorială este supusă procedurii insolvenței.

Art.13. În situația prevăzută la art.12, ordonatorul de credite notifică în termen de 5 zile, Direcția Generală a Finanțelor Publice Județeană, în vederea radierii înscrierii crizei financiare a unității administrativ-teritoriale

9
din Registrul local al situațiilor de criză financiară a unităților administrativ-teritoriale.

CAPITOLUL III

Insolvența

Secțiunea 1:

Participanții la procedura insolvenței

Art.14. (1) Sunt competenți să aplice procedura insolvenței, potrivit prezentei ordonanțe de urgență: ordonatorul principal de credite, autoritățile deliberative, instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor și administratorul judiciar.

(2) Participanții la procedura insolvenței prevăzuți la alin.(1) trebuie să asigure,

cu celeritate, întocmirea documentelor și realizarea operațiunilor.

Secțiunea a 2-a:

Instanțele Judecătorești

Art.15. Toate procedurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, cu excepția recursului prevăzut la art. 18, sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află unitatea administrativ-teritorială respectivă și sunt exercitate de un judecător-sindic.

Art.16. Citarea părților, precum și comunicările sau anunțurile cu privire la alte acte de procedură se realizează, de regulă, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.

Art.17. Curtea de apel este instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 21. Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Art.18. Recursul se judecă de completele specializate, în termen de 30 de zile de la data înregistrării dosarului la curtea de apel.

Art.19. Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic, în cadrul procedurii de insolvență a unei unități administrativ-teritoriale, se constituie un singur dosar.

Secțiunea a 3-a:

Judecătorul-sindic

Art.20. Repartizarea cauzelor având ca obiect procedura prevăzută de prezenta ordonanță de urgență judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, potrivit art.53 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

10

Art.21. Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, sunt:

- a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență;
- b) judecarea contestațiilor formulate de unitatea administrativ-teritorială împotriva opoziției creditorilor la deschiderea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;
- c) desemnarea motivată, prin hotărârea de deschidere a procedurii de insolvență, a unui administrator judiciar, stabilirea atribuțiilor, onorariului, exercitarea controlului asupra activității acestuia și, dacă este cazul, înlocuirea acestuia pentru motive temeinice;
- d) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar pentru anularea transferurilor de active efectuate anterior deschiderii procedurii;
- e) judecarea contestațiilor formulate de unitatea administrativ-teritorială sau de creditorii, precum și de alte persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar;
- f) admiterea și confirmarea planului de redresare a stării de insolvență a unității administrativ-teritoriale, denumit în continuare planul de redresare;
- g) soluționarea contestațiilor formulate împotriva rapoartelor administratorului judiciar;
- h) suspendarea procedurilor de executare silită împotriva unității administrativ-teritoriale;

i) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar pentru suspendarea plăților efectuate de unitatea administrativ-teritorială către creditori după declararea stării de insolvență și până la elaborarea planului de achitare a debitelor către creditori;

j) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar și de Comitetul creditorilor pentru anularea actelor frauduloase încheiate de ordonatorul principal de credite conform prevederilor art. 74 și 75;

k) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar privind suspendarea calității de ordonator principal de credite și pronunțarea hotărârii în acest sens;

l) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii de insolvență;

m) stabilește amenzi, în conformitate cu prevederile legale.

Art.22. Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar sau ordonatorului principal de credite al unității administrativ-teritoriale dacă acestuia nu i s-a suspendat dreptul de a exercita atribuțiile de ordonator principal de credite potrivit art. 75 alin. (11) și (13) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art.23. Dacă examinarea elementelor supuse deliberării nu poate fi finalizată într-o zi, lucrările ședinței de judecată continuă de drept în următoarea zi lucrătoare, fără notificare prealabilă.

11

Art.24. (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Acestea pot fi atacate separat cu recurs.

(2) Dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după casarea hotărârii în recurs.

Secțiunea a 4-a:

Adunarea creditorilor și comitetul creditorilor

Art.25. (1) Adunarea creditorilor este convocată prin notificare și prezidată de administratorul judiciar dacă prezenta ordonanță de urgență sau judecătorulsindic nu dispune altfel. Secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar.

(2) Creditorii menționați în lista depusă de unitatea administrativ-teritorială, potrivit prevederilor art.55 lit. c) sunt convocați de administratorul judiciar în cazurile prevăzute expres de prezenta ordonanță de urgență și ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor poate fi convocată și de Comitetul creditorilor sau la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.

Art.26. Convocarea adunării creditorilor trebuie să cuprindă ordinea de zi a ședinței. Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

Art.27. Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială autentică sau în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane

juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

Art.28. Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul este semnată de creditor. Scrisoarea legalizată de notarul public ori certificată și atestată de către un avocat sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil se comunică prin orice mijloace și este înregistrată la administratorul judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

Art.29. La ședințele Adunării creditorilor pot participa unul sau doi reprezentanți ai salariaților autorității administrației publice locale, care votează în ceea ce privește creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești cuvenite acestora.

Art.30. Procesul verbal al adunării creditorilor este semnat de președintele de ședință și include un rezumat al tuturor dezbatelor, votul creditorilor pentru
12

fiecare element și deciziile aprobate.

Art.31. Adunarea creditorilor are dreptul de a examina situațiile financiare ale unității administrativ-teritoriale, rapoartele redactate de comitetul creditorilor, măsurile luate de administratorul judiciar și impactul acestora și poate propune, alte măsuri.

Art.32. Cu excepția situațiilor în care legea cere în mod expres o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor se organizează în prezența deținătorilor de creanțe care reprezintă cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor creditorilor, iar deciziile aprobate de Adunarea creditorilor sunt adoptate prin votul majorității, din punct de vedere al valorii creanțelor prezente.

Art.33. La prima ședință a Adunării creditorilor, aceasta poate numi un comitet al creditorilor, format din 3-7 creditor, desemnați dintre creditorii ce dețin creanțe garantate sau chirografare.

Art. 34 – (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

- a) să analizeze situația unității administrativ-teritoriale și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la planul de redresare a insolvenței;
- b) să ia la cunoștință de rapoartele întocmite de administratorul judiciar să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;
- c) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;
- d) să solicite, administratorului judiciar, în temeiul art. 75 alin. (11) și (13) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, suspendarea atribuțiilor de ordonator principal de credite al unității administrativ-teritoriale;
- e) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de unitatea administrativ-teritorială în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar.

(2) Comitetul creditorilor se întrunește lunar prin convocarea administratorului judiciar sau la cererea a cel puțin 2 dintre membrii săi, ori de câte ori este necesar.

(3) Deliberările Comitetului creditorilor au loc în prezența administratorului

judiciar și sunt consemnate într-un proces-verbal, care redă pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate.

(4) Deciziile Comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al Comitetului creditorilor se află, datorită interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, acesta se abține de la vot.

13

(6) În cazul în care soluția adoptată de Comitetul creditorilor nu răspunde intereselor acestora, orice creditor poate formula contestație împotriva acțiunilor, măsurilor sau deciziilor luate de Comitetul creditorilor la adunarea creditorilor, în termen de 10 zile calendaristice de la adoptare, după ce, în prealabil, a sesizat comitetul creditorilor cu privire la măsurile contestate.

Secțiunea a 5-a:

Administratorul judiciar

Art.35. La instituirea procedurilor, judecătorul-sindic stabilește atribuțiile administratorului judiciar, potrivit prevederilor art.39, și stabilește onorariul acestuia, care nu poate depăși indemnizația lunară a primarului unității administrativ-teritoriale sau subdiviziunii acesteia, aflată în insolvență, respectiv a președintelui consiliului județean aflat în insolvență, după caz, majorată cu 50%.

Art.36. Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de art.19 alin. (5) și (8) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.

Art.37. Ordonatorul principal de credite, membrii autorității deliberative, orice ales local sau angajat al autorității administrației publice locale, soțul, soția, precum și rude până la gradul IV inclusiv ale acestora, nu pot fi numiți administratori judiciari. Această restricție este valabilă pe o perioadă de 3 ani după ce persoana a încetat să mai ocupe funcțiile respective.

Art.38. (1) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale, reprezentând cel puțin o treime din valoarea masei credale.

(2) Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

Art.39. Principalele atribuții ale administratorului judiciar, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, sunt:

- a) examinarea activității unității administrativ-teritoriale privind situația de fapt și întocmirea unui raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, precum și asupra soluțiilor de redresare și înaintarea acestuia judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu poate depăși 30 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;
- b) verificarea corectitudinii informațiilor cuprinse în documentele elaborate și prezentate de autoritățile administrației publice locale conform prevederilor art.

55, în urma căreia dispune corectarea și completarea acestora dacă este cazul; în cazul în care autoritățile administrației publice locale nu au îndeplinit 14

această obligație, întocmește documentele prevăzute la art.55;

c) elaborarea în termen de 30 de zile calendaristice a planului de redresare a insolvenței, împreună cu ordonatorul principal de credite, cu avizul Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene sau a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și a Camerei de Conturi teritoriale, după aprobarea tabelului definitiv al creanțelor;

d) avizarea și supravegherea operațiunilor de gestiune financiară, avizarea hotărârilor, respectiv a dispozițiilor emise de autoritatea deliberativă, respectiv de ordonatorul principal de credite sau împuterniciții acestuia care privesc operațiunile financiare ale unității administrativ-teritoriale și patrimoniul unității administrativ-teritoriale;

e) examinarea posibilității limitării cheltuielilor unității administrativ-teritoriale la necesarul acoperirii serviciilor publice esențiale;

f) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor;

g) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, a operațiunilor comerciale și a constituirii unor garanții, încheiate de ordonatorii principali de credite ai unităților administrativ-teritoriale în dauna drepturilor creditorilor, în perioada de 120 de zile anterioare introducerii cererii de deschidere a procedurii, care sunt susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

h) propunerea adresată autorității deliberative de a rezilia sau denunța unilateral contractele încheiate de unitatea administrativ-teritorială, care nu pot fi executate în cadrul Planului de redresare;

i) avizarea hotărârilor autorității deliberative și a actelor administrative ale ordonatorilor de crediteprivitoare la managementul resurselor umane al instituțiilor publice aflate sub autoritatea administrației publice locale, inclusiv în ceea ce privește începerea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu sau de muncă, după caz, potrivit Planului de redresare a insolvenței;

j) verificarea modului de stabilire a creanțelor bugetare și, atunci când este cazul, dispunerea recalculării acestora conform prevederilor legale;

k) urmărirea încasării creanțelor datorate unității administrativ-teritoriale de către persoanele fizice sau juridice, a încasării sumelor transferate înainte de deschiderea procedurii de insolvență, precum și a plății impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat;

l) formularea de acțiuni în pretenții pentru încasarea creanțelor unității administrativ-teritoriale;

m) propunerea adresată autorității deliberative privind încheierea de tranzacții, acordarea de îlesniri la plată a unor creanțe bugetare locale, descărcarea de obligații a fidejursorilor, renunțarea la garanții reale, potrivit Planului de redresare a insolvenței, sub condiția aprobării prealabile a judecătorului-sindic;

n) propunerea adresată autorității deliberative privind stabilirea de taxe locale/taxe speciale noi, în condițiile legii, până la încetarea situației de

insolvență;

o) aplicarea de sigilii, inventarierea de bunuri și luarea măsurilor privind conservarea lor;

p) propunerea adresată autorității deliberative cu aprobarea judecătorului¹⁵ sindic, privind lichidarea unor bunuri ce fac parte din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, ca ultimă soluție de stingere a creanțelor;

q) sesizarea judecătorul-sindic în legătură cu orice problemă care este în competența de soluționare a acestuia;

r) formularea de recomandări judecătorului-sindic privind suspendarea plăților unității administrativ-teritoriale către creditori până la elaborarea Planului de achitare a debitelor către creditori;

s) înregistrarea, de îndată, la tribunal a tabelului definitiv al tuturor creanțelor datorate de către unitatea administrativ-teritorială aflată în stare de insolvență; obligația de a afișa la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor unității administrativ-teritoriale;

ș) îndeplinirea oricărei alte sarcini stabilite de judecătorul-sindic, în condițiile legii.

Art.40. Administratorul judiciar depune la dosarul cauzei un raport lunar care cuprinde o descriere a modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare pentru cheltuielile efectuate cu administrarea procedurii.

Art.41. În conformitate cu art.75 alin. (11) și (13) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare, administratorul judiciar poate propune judecătorului-sindic suspendarea atribuțiilor de ordonator principal de credite și dispunerea preluării acestor atribuții de către administratorul judiciar.

Art.42. În cazul desemnării administratorului judiciar ca ordonator principal de credite, acesta preia controlul activităților cu incidență asupra situației financiare și/sau patrimoniale ale aparatului de specialitate al primarului sau consiliului județean și din instituțiile sau serviciile publice de interes local sau județean, după caz, și exercită temporar atribuțiile conferite de lege primarului sau președintelui consiliului județean, în numele și pe contul acestuia, în limita competențelor stabilite de către judecătorul sindic.

Art.43. Unitatea administrativ-teritorială, prin ordonatorul principal de credite, oricare dintre creditori, precum și oricare altă persoană interesată poate face contestație, la judecătorul-sindic, împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

Art.44. Contestația trebuie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea raportului prevăzut la art.40.

Art.45. Judecătorul-sindic soluționează contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului și a administratorului judiciar, putând să suspende executarea măsurii contestate.

Art.46. În exercitarea atribuției de control, judecătorul-sindic poate desființa măsurile luate de administratorul judiciar, chiar dacă nu au fost contestate.

Acesta poate să citeze, în Camera de consiliu, administratorul judiciar și persoanele interesate.

16

Art.47. Pe parcursul procedurii de insolvență, pentru motive temeinice,

judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere motivată, înlocuirea administratorului judiciar.

Art.48. În vederea adoptării măsurii menționate la art.47, judecătorul-sindic citează administratorul judiciar și comitetul creditorilor în Camera de consiliu.

Art.49. Judecătorul-sindic sancționează administratorul judiciar cu o amendă judiciară între 5.000 lei și 20.000 lei dacă acesta, din neglijență sau cu reacredință, nu realizează sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau pe cele stabilite de judecătorul-sindic ori renunță la funcție fără un motiv întemeiat.

Art.50. Dacă prin fapta prevăzută de art.49 administratorul judiciar a provocat prejudicii, judecătorul-sindic poate, la cererea oricărei părți implicate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea acestora.

Art.51. În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la art.49 și art.50 se aplică în mod corespunzător dispozițiile Codului de Procedură Civilă.

Secțiunea a 6-a:

Registrul local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale

Art.52. (1) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a Municipiului București gestionează un Registru local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale în care sunt înscrise toate unitățile administrativ-teritoriale aflate în stare de insolvență, potrivit prevederilor art.75 alin. (19) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare. Acest Registru are caracter de document public, se publică și se actualizează permanent pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Procedurile privind raportarea situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale și înregistrarea lor la Registrul local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale, precum și gestionarea acestuia, se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 7-a:

Procedura insolvenței unităților administrativ-teritoriale

Art.53. Procedura insolvenței se deschide pe baza unei cereri introduse la tribunal de către creditorii sau de ordonatorul principal de credite potrivit prevederilor art.75 alin.(2) și (4) din Legea nr.273/2006, cu modificările și

completările ulterioare.

Art.54. Introducerea prematură și cu rea-credință a unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței de către ordonatorul principal de credite al unei unități administrativ-teritoriale atrage răspunderea patrimonială a acestuia, pentru prejudiciile cauzate, în condițiile legii.

Art.55. Cererea de deschidere a procedurii de insolvență, formulată de ordonatorul principal de credite, trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

a) bugetul aprobat și copii ale rapoartelor financiar-contabile încheiate până la finele lunii anterioare;

b) o listă completă a bunurilor aflate în patrimoniul unității administrativteritoriale, inclusiv toate conturile prin care aceasta își rulează fondurile; dacă bunurile sunt grevate de sarcini, sunt menționate datele din registrele de publicitate;

c) o listă a creditorilor, cu nume și prenume sau denumire și adresele domiciliului sau sediului social, indiferent de creanțele pe care le dețin: certe, sub condiție, scadente sau nescadente, contestate sau necontestate, arătându-se suma, cauza și drepturile legale de preferință;

d) o listă a plăților și a transferurilor patrimoniale efectuate de unitatea administrativ-teritorială pe parcursul celor 120 de zile anterioare formulării cererii;

e) lista serviciilor publice esențiale pe care unitatea administrativ-teritorială urmează să le furnizeze pe perioada desfășurării procedurii.

Art.56. Dacă unitatea administrativ-teritorială nu are, la data înaintării cererii de deschidere a procedurii de insolvență de către ordonatorul principal de credite, informațiile menționate la art.55, acestea pot fi depuse la instanță în termen de maxim 10 zile, calculat de la data depunerii cererii. În cazul în care, informațiile respective nu se depun până la termenul prevăzut, cererea de deschidere a procedurii de insolvență este respinsă.

Art.57. Orice creditor sau grup de creditori care îndeplinesc condițiile prevederilor art.75 alin.(2) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare poate introduce la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de insolvență.

Art. 58 Cererea creditorilor trebuie să fie însoțită, după caz, de documente care să ateste:

a) cuantumul și temeiul creanței;

18

b) existența unei garanții reale, constituite de către unitatea administrativteritorială sau instituită potrivit legii;

c) existența unor măsuri asiguratorii asupra bunurilor unității administrativteritoriale.

Secțiunea a 8-a:

Deschiderea procedurii și efectele deschiderii

procedurii stării de insolvență

Art.59. (1) Dacă cererea formulată de ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale în cauză întrunește condițiile cerute de art.75 alin. (4) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare, judecătorulsindic pronunță o încheiere de deschidere a procedurii și dispune administratorului judiciar să efectueze notificarea prevăzută la art.78.

(2) În cazul în care, în termen de 15 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, de la înregistrarea opoziției creditorilor, o ședință la care sunt citați administratorul judiciar, reprezentantul legal al unității administrativ-teritoriale precum și creditorii care se opun deschiderii procedurii.

(3) În urma ședinței, judecătorul sindic soluționează deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. Admițând opoziția, judecătorul-sindic nu va putea păstra deschisă procedura insolvenței. Judecătorul-sindic va revoca încheierea de

deschidere a procedurii. Deschiderea ulterioară a procedurii, la cererea debitorului sau a creditorilor, nu va putea modifica data apariției stării de insolvență.

Art.60. (1) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorilor, conform art. 57 și art. 58, judecătorul-sindic comunică cererea, în copie, unității administrativ-teritoriale și dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

(2) Dacă, în termen de 5 zile de la primirea acestei copii, unitatea administrativ-teritorială contestă starea de insolvență, judecătorul-sindic organizează o ședință, în termen de 10 de zile de la data depunerii contestației, la care sunt citați reprezentantul legal al unității administrativ-teritoriale și creditorii care au inițiat procedurile.

Art.61. Dacă judecătorul sindic constată că unitatea administrativ-teritorială este în stare de insolvență, respinge contestația și deschide procedura printr-o sentință.

Art.62. Dacă judecătorul-sindic constată că unitatea administrativ-teritorială nu este în stare de insolvență, acesta respinge cererea creditorilor și dispune ca hotărârea să fie afișată la ușa instanței. În cazul respingerii cererii, aceasta este considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

19

Art.63. Dacă unitatea administrativ-teritorială nu contestă starea de insolvență în termenul prevăzut de art.60 alin. (2), judecătorul-sindic pronunță sentința de deschidere a procedurii de insolvență.

Art. 64. În termen de 10 zile de la instituirea procedurilor, potrivit prevederilor art.61 și art.63 unitatea administrativ-teritorială aflată în insolvență, prin ordonatorul principal de credite, este obligată să depună la dosarul cauzei, documentele și informațiile prevăzute de art. 55.

Art.65. Prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic desemnează un administrator judiciar și stabilește sarcinile acestuia, potrivit prevederilor art.21.

Art.66. De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra unității administrativ-teritoriale.

Art.67. Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor creditorilor împotriva unității administrativ-teritoriale. Termenele reîncep să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii de insolvență.

Art.68. Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu poate fi adăugată creanțelor născute anterior și ulterior deschiderii procedurii și negarantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel sau părților negarantate din creanțele garantate cu astfel de garanții, de la data deschiderii procedurii.

Art.69. Unitatea administrativ-teritorială, prin reprezentanții legali, are obligația de a pune la dispoziția administratorului judiciar, toate informațiile cerute de acesta cu privire la bugetul unității administrativ-teritoriale și alte operațiuni financiare, precum și situația bunurilor care fac parte din patrimoniul privat al unității administrativ-teritoriale.

Art.70. După ce hotărârea de deschidere a procedurii insolvenței rămâne

definitivă și irevocabilă, toate actele și corespondența emise de unitatea administrativ-teritorială sau administratorul judiciar cu incidență asupra situației financiare și/sau patrimoniale cuprind, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, mențiunea „în stare de insolvență”.

Art.71. Pe perioada în care unitatea administrativ-teritorială este declarată în stare de insolvență, potrivit prevederilor art.75 din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorul principal de credite și autoritatea deliberativă nu pot, fără avizul administratorului judiciar:

a) să emită dispoziții sau să adopte hotărâri, după caz, care pot conduce la o 20

creștere a obligațiilor financiare, cu excepția celor prevăzute prin lege, sau să efectueze alte cheltuieli în afara celor necesare furnizării serviciilor publice esențiale;

b) să înființeze noi servicii sau instituții publice de interes local sau județean;

c) să răspundă oricăror obligații financiare contractate înainte de inițierea procedurilor, cu excepția obligațiilor aprobate expres în Planul de redresare a insolvenței unității administrativ-teritoriale;

d) să împrumute fonduri cu excepția împrumuturilor de refinanțare a datoriei publice;

e) să angajeze personal suplimentar.

Art.72. Acțiunile introduse de administratorul judiciar în aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de orice taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni.

Art.73. Administratorul judiciar și Comitetul creditorilor pot introduce acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de ordonatorul principal de credite, de împuterniciții acestuia sau de autoritățile deliberative, în numele unității administrativ-teritoriale în dauna drepturilor creditorilor sau cu nerespectarea prevederilor legale în cele 120 de zile anterioare introducerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

Art.74. Actele frauduloase, prevăzute la art. 73, pot fi anulate dacă:

a) se constituie ori se perfectează o garanție reală pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare introducerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență;

b) se efectuează plăți anticipate ale obligațiilor de plată ale unității administrativ-teritoriale, în perioada celor 120 de zile anterioare introducerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii.

Art.75. Acțiunea pentru anularea unui transfer patrimonial poate fi introdusă de administratorul judiciar și/sau de Comitetul creditorilor în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art.39 lit. a), dar nu mai târziu de 18 luni de la deschiderea procedurii.

Art.76. Prin excepție de la prevederile art.73 și 74, nu se poate cere anularea unui transfer patrimonial efectuat de unitatea administrativ-teritorială ca parte a activităților curente.

21

Art.77. În vederea creșterii valorii patrimoniului unității administrativ-teritoriale,

administratorul poate să propună consiliului local rezilierea sau denunțarea unilaterală a oricărui contract, a închirierilor neexpirate sau a altor contracte pe termen lung, atâta timp cât aceste contracte nu sunt executate în totalitate de către toate părțile implicate și care nu pot fi executate în cadrul Planului de redresare.

Art.78. (1) În urma deschiderii procedurii de insolvență, în termen de 5 zile, administratorul judiciar trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de unitatea administrativ-teritorială aflată în stare de insolvență, prin ordonatorul principal de credite, potrivit prevederilor art.55 lit. c).

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se publică, pe cheltuiala unității administrativ-teritoriale, într-un ziar local sau național de largă circulație.

Art.79. (1) Notificarea cuprinde:

a) termenul limită de depunere, de către creditor, a opozițiilor la hotărârea de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de unitatea administrativ-teritorială, în condițiile art.53, precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu depășește 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor, stabilit în intervalul cuprins între data deschiderii procedurii de insolvență și maximum 60 de zile de la deschidere, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul limită de verificare a creanțelor, întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al creanțelor, care nu depășește 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul limită de definitivare a tabelului creanțelor, care nu depășește 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor.

(2) Prima ședință a adunării creditorilor este convocată în maxim 5 zile de la termenul limită prevăzut la alin. (1) lit. d).

(3) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate hotărî o prelungire a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b) cu maximum 30 de zile, la alin. (1) lit. c) cu maximum 15 zile și la alin. (1) lit. d) cu maximum 5 zile.

Art.80. Dacă unitatea administrativ-teritorială are bunuri supuse înregistrării în cartea funciară sau în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare,
22

administratorul judiciar sau ordonatorul principal de credite, după caz, trimite autorităților ori instituțiilor care țin aceste registre o copie a hotărârii de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune. Înscrierile pentru bunurile imobile se operează în cartea funciară iar bunurile mobile în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

Art.81. Cu excepția salariaților din aparatul de specialitate și a salariaților instituțiilor sau serviciilor publice de interes local sau județean, după caz, indiferent de forma de finanțare ale căror creanțe sunt înregistrate de administratorul judiciar potrivit datelor contabile, toți ceilalți creditorii ale căror creanțe sunt anterioare deschiderii procedurii depun cererea de admitere a

creanțelor în termenul stabilit în încheierea de deschidere a procedurilor și precizat în notificare; cererile de admitere a creanțelor sunt înregistrate într-un registru păstrat la grefa tribunalului.

Art.82. Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii sunt admise provizoriu în tabelul preliminar al creanțelor.

Art.83. (1) Cererea de admitere a creanțelor cuprinde: numele și prenumele, denumirea creditorului, domiciliul sau, după caz, sediul social, numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului și codul de identificare fiscală, respectiv numărul de înregistrare în Registrul de persoane juridice, după caz, suma datorată, temeiul creanței, mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții, precum și termenul scadent.

(2) La cerere sunt anexate documentele justificative ale creanței și documentele de constituire a garanțiilor.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acestea. Administratorul judiciar face mențiunea pe cerere despre prezentarea originalelor. Originalele sunt prezentate la orice repartiție de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea generală a creditorilor.

Art.84. Toate creanțele sunt supuse procedurii de verificare, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

Art.85. (1) Administratorul judiciar procedează imediat la identificarea fiecărei cereri și realizează o cercetare detaliată pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) Creanțele exprimate sau consolidate în valută se înregistrează la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României, valabil la data deschiderii procedurii.

Art.86. Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar întocmește și

23
înregistrează la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele precizând dacă sunt: chirografare, garantate, cu priorități sau sub condiție și arătând pentru fiecare numele sau denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul judiciar și termenul scadent.

Art.87. Unitatea administrativ-teritorială, creditorii și orice altă parte interesată pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administrator în tabelul preliminar al creanțelor.

Art.88. (1) Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită prin hotărârea de deschidere a procedurii de insolvență, pentru definitivarea tabelului creanțelor.

(2) La termenul stabilit prin hotărârea de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului creanțelor judecătorul sindic va soluționa deodată, printr-o singură hotărâre, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv al tuturor creditorilor împotriva patrimoniului unității administrativ-teritoriale.

(3) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul judiciar înregistrează, de îndată, la tribunal și are grijă să fie afișat la sediul acestuia, tabelul definitiv al tuturor creanțelor unității administrativ-teritoriale, arătând suma, prioritatea și situația garantată sau negarantată a fiecărei creanțe.

Art.89. Creditorii care nu au depus declarații de creanță în termenul stabilit de art.79, alin. (1) lit. b) nu își mai pot executa pretențiile față de o unitate administrativ-teritorială decât după închiderea procedurii.

Secțiunea a 9-a:

Planul de redresare a stării de insolvență

Art.90. Administratorul judiciar împreună cu ordonatorul principal de credite întocmește un plan de redresare a insolvenței care să includă elementele prevăzute la art.75 alin.(9) din Legea nr.273/2006 cu modificările și completările ulterioare. Planul de redresare a stării de insolvență este supus avizării Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene sau a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și Camerei de Conturi teritoriale, în termen de 3 zile de la finalizare, care vor emite avizul în termenul prevăzut la art. 79 alin. (2), urmând a fi supus aprobării autorității deliberative potrivit prevederilor art.75 alin.(10) din Legea nr.273/2006 cu modificările și completările ulterioare.

Art.91. Planul de redresare a stării de insolvență indică mijloacele și termenele limită pentru lichidarea datoriilor fiecărui creditor, incluse în Planul de achitare

24
a debitorilor către creditori.

Art.92. Planul de redresare a stării de insolvență include și un capitol distinct privind Planul de achitare a debitorilor către creditori.

Art.93. Administratorul judiciar negociază cu creditorii aplicarea Planului de achitare a debitorilor, în cadrul căruia sunt prezentate și calendarul negociat pentru rambursarea datoriei și condițiile de rambursare.

Art.94. Planul de redresare a stării de insolvență poate defavoriza unele creanțe, poate prelungi data scadențelor și poate modifica rata dobânzii, penalitățile sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor unității administrativ-teritoriale.

Art.95. Se prezumă că o categorie de creanțe este defavorizată în Planul de redresare a stării de insolvență dacă, pentru oricare dintre creanțele categoriei respective, acesta prevede o modificare fie a creanței, fie a condițiilor de realizare a acesteia.

Art.96. Garanțiile create după declararea insolvenței nu sunt valide înainte de aprobarea, în scris, și acordarea garanției de continuare a furnizării serviciilor publice esențiale, de către administratorul judiciar.

Art.97. (1) În cazul în care, creanțele cuprinse în tabloul definitiv de creanțe au fost stinse integral, ordonatorul principal de credite și Administratorul propun judecătorului-sindic încheierea procedurii de insolvență a unității administrativ-teritoriale.

(2) Dacă planul de achitare a debitorilor către creditori stipulează rambursarea a mai puțin de 100% din datorii, administratorul judiciar se asigură că sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) unitatea administrativ-teritorială respectă prevederile din planul de redresare a stării de insolvență;

b) unitatea administrativ-teritorială a luat toate măsurile necesare pentru maximizarea veniturilor și reducerea cheltuielilor și încă nu poate să respecte toate obligațiile financiare;

c) toate bunurile din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale care nu sunt necesare pentru furnizarea serviciilor publice esențiale au fost vândute, concesionate, închiriate, lichidate, iar serviciile și activitățile conexe, altele decât cele determinate ca fiind servicii publice esențiale, au fost desființate/sistate pentru a ajuta la îndeplinirea cererilor creditorilor;

d) au fost întreprinse toate măsurile pentru reorganizarea compartimentelor din structura aparatului de specialitate al primarului sau consiliului județean, după caz, și din instituțiile sau serviciile publice de interes local sau județean, după
25

caz, finanțate integral sau parțial prin subvenții de la bugetul local.

Art.98. Planul de redresare a stării de insolvență este comunicat de administratorul judiciar tuturor creditorilor, în notificare precizându-se și data ședinței adunării creditorilor, ce are pe ordinea de zi deliberarea cu privire la acest plan.

Art.99. Pentru validitatea deliberărilor cu privire la Planul de redresare a insolvenței este necesară întrunirea voturilor majorității creditorilor, reprezentând cel puțin 2/3 din valoarea creanțelor.

Art.100. Judecătorul-sindic convoacă o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului de redresare a stării de insolvență la tribunal, în care planul este admis, în forma inițială sau modificată, respins de judecătorul-sindic, după caz, după audierea persoanelor citate. În cazul respingerii planului, judecătorul-sindic acordă un nou termen pentru refacerea acestuia.

Art.101. În momentul pronunțării hotărârii de admitere a Planului de redresare a insolvenței, activitatea și structura aparatului de specialitate al primarului sau consiliului județean, după caz, și a instituțiilor sau serviciilor publice de interes local sau județean, după caz, indiferent de forma de finanțare sunt reorganizate în mod corespunzător, iar creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate în consecință.

Art.102. Creditorii își conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și fidejursorilor unității administrativ-teritoriale, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

Art.103. Executarea Planului de redresare a stării de insolvență nu poate dura mai mult de 3 ani, cu începere de la data admiterii acestuia.

Art.104. Dacă Planul de redresare a stării de insolvență stipulează o reducere de personal, se indică măsurile luate deja și măsurile care trebuie luate pentru restructurarea personalului.

Art.105. Orice furnizor de servicii de electricitate, gaze, apă, telecomunicații și alte servicii similare nu are dreptul ca în perioada aplicării procedurii de insolvență potrivit prezentei ordonanțe de urgență, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către unitatea administrativ-teritorială, sau către instituțiile și serviciile publice de interes local sau județean, după caz,

indiferent de forma de finanțare.

Art.106. Administratorul judiciar organizează procedura de lichidare a activelor aparținând domeniului privat al unității administrativ-teritoriale, așa cum este prevăzut în Planul de redresare a stării de insolvență.

Art.107. (1) Fondurile obținute prin vânzarea bunurilor aflate în domeniul privat
26

al unității administrativ-teritoriale, grevate, în favoarea creditorului, de ipoteci, gajuri sau alte garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție de orice fel, sunt distribuite pentru achitarea:

a) impozitelor, taxelor și a altor costuri asociate vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru păstrarea și gestionarea acestor bunuri, precum și plata salariilor angajaților;
b) creanțelor garantate ale creditorilor, inclusiv sumele împrumutate, dobânzile, ratele modificate și orice tip de penalități, precum și a altor cheltuieli asociate.

(2) Dacă sumele rezultate din vânzarea acestor bunuri au fost insuficiente pentru plata integrală a respectivelor creanțe garantate, creditorii beneficiază, pentru suma rămasă neplătită, de creanțe chirografare, potrivit ordinii de preferință corespunzătoare categoriei și naturii acestora.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuie de sumă făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art.108. Creanțele negarantate sunt plătite în ordinea stabilită de art.68-72 din Legea nr.85/2006, cu modificările ulterioare și au aceeași ordine de preferință.

Secțiunea a 10-a:

Procedura de închidere a insolvenței

Art.109. (1) În cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile stării de insolvență a unității administrativ-teritoriale, judecătorul-sindic pronunță o hotărâre de închidere a procedurii, chiar dacă nu au fost stinse toate creanțele cuprinse în Planul de Redresare a Stării de Insolvență. Restul creanțelor nestinse în procedura de insolvență vor fi cuprinse în Planul de Redresare a Stării de Criză Financiară.

(2) Sentința de închidere a procedurii este notificată de judecătorul-sindic unității administrativ-teritoriale și tuturor creditorilor, pentru efectuarea mențiunii în Registrul local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale, și se afișează în extras la sediul tribunalului.

Art.110. (1) La cererea administratorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului unității administrativ-teritoriale, ajunsă în stare de insolvență, să fie suportată de către persoanele cu atribuții de administrare a patrimoniului unității administrativ teritoriale, care au contribuit la intrarea unității administrativ-teritoriale în această situație, prin una dintre următoarele

27

fapte:

- .
- a) folosirea bunurilor sau creditelor unității administrativ-teritoriale în scop personal, colectiv sau în beneficiul altei persoane;
- b) au dispus, în interes personal, colectiv sau în beneficiul altei persoane, continuarea unei activități care determina intrarea în starea de insolvență a unității administrativ-teritoriale;
- c) utilizarea de falsuri contabile, declararea dispariției unor documente contabile sau nerespectarea legislației în vigoare la completarea registrelor contabile;
- d) abuzul sau ascunderea unor activități ale unității administrativ-teritoriale, sau creșterea fictivă a acestor activități;
- e) utilizarea de mijloace ilicite pentru obținerea de fonduri pentru unitatea administrativ-teritorială, în vederea amânării suspendării plăților;
- f) au efectuat plata unor datorii către un anumit creditor, în detrimentul altor creditori, în decurs de 120 de zile, anterior introducerii cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) nu exclude răspunderea penală sau contravențională pentru faptele ce constituie infracțiuni, respectiv contravenții.

Art.111. (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 110 se efectuează de către executorul judecătoresc, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.

(2) Aplicarea prevederilor din alin. (1) nu exclude răspunderea penală sau contravențională, după caz.

Art.112. Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și toate persoanele implicate sunt eliberate de orice sarcină sau responsabilitate care vizează procedura, unitatea administrativ-teritorială și patrimoniul acesteia, creditorii și titularii de garanții.

CAPITOLUL IV

Prevederi referitoare la sectoarele municipiului București

Art. 113. Prevederile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile în mod corespunzător și sectoarelor municipiului București, cu excepția răspunderii patrimoniale cuprinse în procedurile privind criza financiară și insolvența, care se aplică doar asupra veniturilor proprii ale acestora.

28

CAPITOLUL V

Contravenții, infracțiuni și pedepse

Art. 114. (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 – 50.000 lei, neintroducerea acțiunii de declarare a situației de criză financiară, precum și nedepunerea actelor prevăzute la art. 55, în termenul de 10 zile, stabilit conform art. 56.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii se fac de către persoanele împuternicite de direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

(3) Sumele provenite din amenzi se fac venit la bugetul unității administrativ-teritoriale în cauză.

(4) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 115 Constituie infracțiune de bancrută simplă și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă, de către ordonatorul principal de credite, a cererii de deschidere a procedurii de insolvență a unității administrativ-teritoriale într-un termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art. 75 alin.(4) din Legea nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 116 Constituie infracțiune de bancrută frauduloasă și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care:

- a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele unității administrativ-teritoriale aflată în stare de insolvență ori ascunde o parte din activul acesteia;
- b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele unității administrativ-teritoriale aflate în stare de insolvență, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în fraudă creditorilor;
- c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a unității administrativ-teritoriale, o parte din active.

Art. 117 (1) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, potrivit prevederilor Codului penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 8 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar, ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale aflate în stare de insolvență, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, potrivit prevederilor Codului penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar, ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale aflate în stare de insolvență, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 118 (1) Însușirea, folosirea sau traficul de către administratorul judiciar, 29

ordonatorul principal de credite al unității administrativ-teritoriale aflate în stare de insolvență, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la unu la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

Art. 119 Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 120 Refuzul ordonatorului principal de credite, de a pune la dispoziție

judecătorului-sindic, administratorului judiciar în condițiile prevăzute la art. 64, documentele și informațiile prevăzute la art. 55 ori împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Art. 121 Infracțiunile prevăzute la art. 115 - 119 se judecă în primă instanță de tribunal, cu celeritate.

CAPITOLUL VI Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 122. (1) La stabilirea situației de criză financiară sau insolvență, conform prezentei ordonanțe de urgență, se iau în considerare obligațiile de plată ale unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor acestora, respectiv serviciilor publice de interes local sau județean cu termene scadente.

(2) Prevederile Ordonanței Guvernului nr.22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor acestora, respectiv instituțiilor publice de subordonare locală.

Art.123. La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (1), (4), (6), (7), (8), (10) și (12) ale art.74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Criza financiară este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și 30

exigibile pe o anumită perioadă de timp. Criza financiară este prezumată în următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile, mai vechi de 90 de zile, și care depășesc 15% din bugetul general al unității administrativ-teritoriale respective, cu excepția celor aflate în litigiu comercial;

b) neachitarea drepturilor salariale prevăzute în bugetul local de venituri și cheltuieli sau în bugetele instituțiilor sau serviciilor publice de interes local sau județean, după caz, pe o perioadă mai mare de 90 de zile de la data scadenței;”

„(4) Ordonatorul principal de credite, în termen de 5 zile lucrătoare, de la constatarea crizei financiare, convoacă autoritatea deliberativă și sesizează direcția generală a finanțelor publice județeană sau a municipiului București, după caz.”

„(6) În termen de 30 zile calendaristice de la adoptarea hotărârii prin care a fost declarată starea de criză financiară, ordonatorul principal de credite împreună cu ceilalți membrii ai Comitetului pentru situații de criză financiară pregătesc un Plan de redresare financiară a unității administrativ-teritoriale.”

„(7) Planul de redresare financiară cuprinde planificarea economico-financiară și bugetară pe perioada procedurii de redresare financiară, care presupune:

1. o prezentare a situației economico-financiare a unității administrativ-teritoriale;

2. măsuri care să asigure prestarea serviciilor publice esențiale de către autoritățile administrației publice locale pe durata aplicării Planului de redresare financiară;

3. măsuri de îmbunătățire a managementului financiar și a mecanismelor de control necesare pentru eficientizarea furnizării serviciilor publice esențiale;

4. măsuri de creștere a gradului de colectare a veniturilor proprii, precum și de generare de venituri suplimentare;

5. măsuri pentru reducerea cheltuielilor;

6. planificarea economico-financiară și bugetară pe perioada procedurii de redresare financiară, care presupune:

a) analiza tuturor veniturilor și cheltuielilor bugetare, recomandări pentru creșterea veniturilor și reducerea cheltuielilor, precum și elaborarea de rectificări ale bugetului local;

b) proiecția veniturilor și cheltuielilor pentru anul curent și pentru următorii doi ani;

c) restructurarea conducerii, organizării și gestionării aparatului de specialitate al primarului, respectiv al Consiliului Județean, a serviciilor și instituțiilor publice de interes local sau județean, după caz.

7. stabilirea sarcinilor pentru îndeplinirea prevederilor din Planul de redresare financiară pe obiective, persoane responsabile și termene;”

„(8) Controlul executării și îndeplinirii măsurilor cuprinse în Planul de redresare financiară este realizat de Comitetul pentru situații de criză financiară.”

„(10) Planul de redresare financiară poate fi modificat, la cererea ordonatorului principal de credite, ori de câte ori este necesar, în cazul în care apar date, informații sau fapte necunoscute la momentul aprobării acestuia, dacă acestea pot împiedica procesul de redresare financiară. Noul plan este elaborat de
31

ordonatorul principal de credite împreună cu membrii Comitetului pentru situații de criză financiară și se supune aprobării autorității deliberative.”

„(12) Autoritatea deliberativă declară, la cererea ordonatorului principal de credite și cu avizul consultativ al Comitetului pentru situații de criză financiară, încetarea situației de criză financiară, prin adoptarea unei hotărâri, dacă:

a) criteriile prevăzute la alin. (1) nu s-au mai evidențiat timp de 180 zile calendaristice;

b) sunt îndeplinite criteriile pentru declararea stării de insolvență, prevăzute de art. 75 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, caz în care unitatea administrativ-teritorială este supusă procedurii insolvenței, prevăzută de prezenta lege.”

2. Alineatele (1), (7) și (15) ale art.75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Insolvența este starea patrimoniului unității administrativ-teritoriale, caracterizată prin existența unor dificultăți financiare, prin lipsa acută de disponibilități bănești, ce conduce la neachitarea obligațiilor de plată, lichide și exigibile pe o anumită perioadă de timp. Insolvența este prezumată în următoarele situații:

a) neachitarea obligațiilor de plată lichide și exigibile, mai vechi de 120 de zile și care depășesc 50% din bugetul general al unităților administrativ-teritoriale,

fără a se lua în calcul pe cele aflate în litigiu comercial;

b) neachitarea drepturilor salariale izvorâte din raporturile de muncă și prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, pe o perioadă mai mare de 120 de zile de la data scadenței.”

„(7) În termen de 30 de zile calendaristice administratorul judiciar elaborează planul de redresare a insolvenței, împreună cu ordonatorul principal de credite, cu avizul Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene sau a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București și a Camerei de Conturi teritoriale;”

„(15) În cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile stării de insolvență a unității administrativ-teritoriale, judecătorul-sindic pronunță o sentință de închidere a procedurii, chiar dacă nu au fost stinse toate creanțele cuprinse în Planul de Redresare a Stării de Insolvență. Restul creanțelor nestinse în procedura de insolvență vor fi cuprinse în Planul de Redresare a Stării de Criză Financiară.

Sentința de închidere a procedurii este notificată de Administratorul judiciar Direcției generale ale finanțelor publice județene, respectiv a Municipiului București, după caz, pentru efectuarea mențiunii în Registrul local al situațiilor de insolvență a unităților administrativ-teritoriale.”

3. La aliniatul (1) al articolului 77, după litera d) se introduce o nouă literă d1) cu următorul cuprins:

„d1) Constituie infracțiune de bancrută simplă nerespectarea dispozițiilor art. 75 alin. (4).”

4. La articolul 78 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea dispozițiilor art. 4 alin. (4) și (6), art. 14 alin. (1) și (6), art. 23, art. 30 alin. (3) - (6), art. 32 alin. (7), art. 38, art. 39 alin. (3) - (6), art. 63, art. 73 alin. (1) și ale art. 75 alin. (4) și (6).”

32

Art. 124. Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM - MINISTRU,

VICTOR - VIOREL PONTA

București, -----

Nr. -----